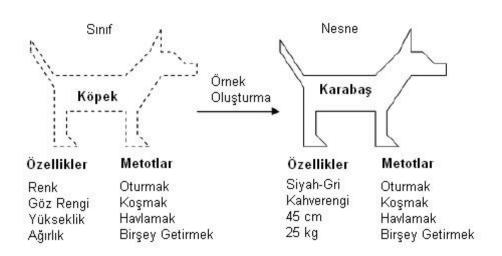
5.1. Sınıflar

Nesneler çevremizde bulunan her şeydir. Araba, uçak, kitap, personel, müdür, fatura, öğrenci gibi. Programcılar her zaman gerçek yaşamdaki durumlara yakın senaryolar oluşturmaya çalışırlar. Bu yöndeki ilk adım bilgisayarın yaşadığımız dünyadan nesnelerle ilişki kurmasını sağlamaktır. Hepimizin bildiği gibi, bilgisayar sadece bir elektronik makinedir. Bilgisayarın bizim bildiğimiz nesneleri tanımasını sağlayacak bilgiyi vermek, bizim sorumluluğumuzdadır. İşte bu noktada nesneye dayalı modelleme tekniği devreye girer. Bu modelde gerçek problemlerde karşılaştığımız nesneleri, bilgisayarda benzer nesneler olarak modelleyebiliriz.

Nesneye dayalı programlamanın esasını sınıf (class) oluşturur. Sınıf aynı cins nesnelerin genel tanımıdır. Örneğin kullandığımız araba bir nesnedir (Ford gibi). Aynı şekilde başkalarının da kullandığı Opel, BMW, Mercedes, Renault arabalarının her biri ayrı birer nesnedir. Bu nesnelerin hepsi araba sınıfı ile tanımlanabilir. Aynı sınıfa ait nesneler ortak özelliklere sahiptir.

5.2. Nesneye Dayalı Programlama

- 1. Nesnelerin ortak özelliklerinin sınıf (class) yapıları kullanılarak tanımlanması,
- 2. Bu sınıfları kullanarak nesnelerin oluşturulması,
- 3. Bu nesnelerle uygulamaların gerçekleştirilmesi,

Aşamalarından oluşur.

Sınıf yeni bir tip veri tanımlar. Bu yeni tip, bu tipte yeni nesneler oluşturmada kullanılır. Bu yüzden sınıf nesne için bir şablondur. Ve bir nesne sınıfın bir örneğidir.

Sınıfın Genel Biçimi: Bir sınıf, class anahtar sözcüğü ile tanımlanır. Sınıf içinde değişkenler ve metotlar yer alır.

Sınıfı oluşturan kod ve veri, söz konusu sınıfın üyeleri (members) olarak adlandırılır.

Sınıf üyeleri:

- 1. Alan (field): Sınıf tarafından tanımlanan veriler.
- 2. **Özellik (Properties):** Sınıf tarafından tanımlanan sınırlandırılmış veya özelleştirilmiş veriler.
- 3. **Metot** (Method): Veri üzerindeki operasyonlar.
- 4. Olaylar (Events): Diğer nesneler için operasyonel yapılar.
- 5. **Temsilciler** (**Delegates**): Olayları oluşturabilmek için gereken kapsüllenmiş yapılar.

```
class sinif_ismi
{

//alan(fields, değişken) tanımlamaları

tip degisken1;
tip degisken2;
.....

....

//özellik(properties) tanımlamaları

tip ozellik1

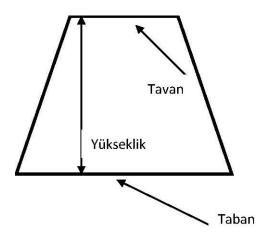
{

get {
```

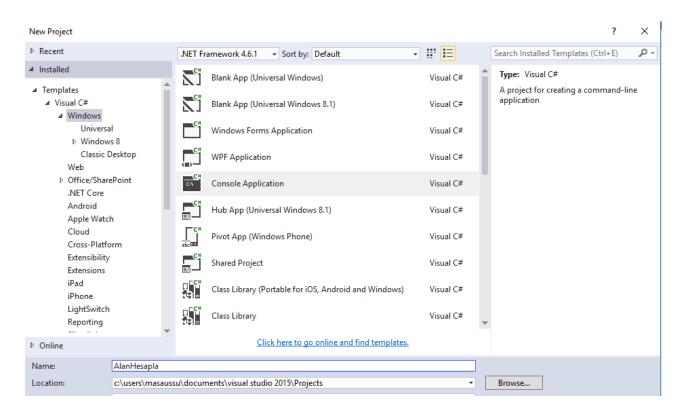
```
}
           set{
                ••••
           }
     }
     tip ozellik2
get {
           }
           set{
// metot(method) tanımlamaları
     tip metot_ismi1
     (parametreler)
           metodun gövdesi
     }
     tip metot_ismi2 (parametreler)
      {
           metodun gövdesi
```

Örnek 1: Yamuk geometrik elemanının alanını hesaplayacak bir program geliştireceğiz.

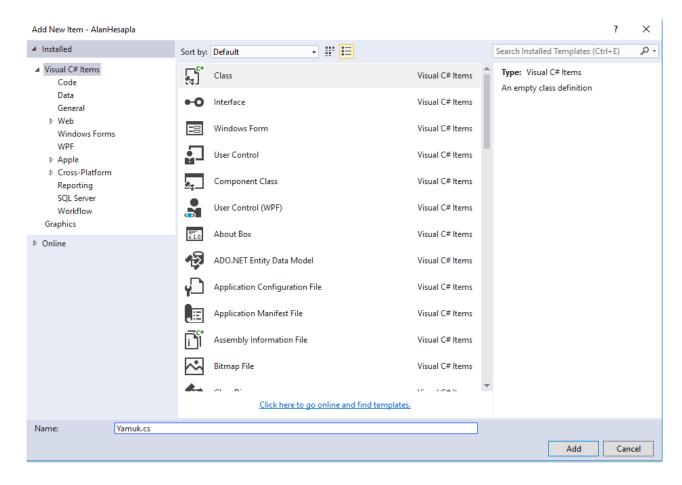
Alan = (taban + tavan)/2*yukseklik

VS 2015 ortamında yeni bir proje açalım.

Projemize Yamuk isimli yeni bir class ekleyelim.

Bir yamuk nesnesi tarif edebilmek için taban, tavan ve yüksekliğe ihtiyaç vardır. Bu elemanları sınıfımıza dahil edelim.

double türünden tanımladığımız taban, tavan, yüksekli bilgilerine eğer sınıf içerisinde değer verirsek yamuk nesnesinden ziyade her seferinde ölçüleri belli bir yamuk tanımı yapılmış olur. Halbuki isteğimiz yamuk nesnesi her oluşumunda kendisini tarif edilebilen değerler alabilmesi olmalıdır. Dolayısıyla Yamuk sınıfının bir örneği (instance) oluştuktan sonra değer verilmelidir.

Bir sınıfın bir örneğini oluşturma "Nesne" oluşturma denir ve new anahtar sözcüğü ile olur ve aşağıdaki şekilde tanımlanır.

```
Sinif_ismi degisken_ismi = new Sinif_ismi();
```

Örneğimizde ise;

```
using System;
using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using System.Text;
using System.Threading.Tasks;

namespace AlanHesapla
{
    class Program
    {
        static void Main(string[] args)
         {
            Yamuk yamuk = new Yamuk();
         }
      }
}
```

Artık şablonumuz içerisinde oluşturduğumuz alanlara değer verebiliriz. Bunun içinde "yamuk" isimli nesne isminden sonra nokta (.) operatörü kullanılır.

```
□namespace AlanHesapla
 {
       0 references
       class Program
\dot{\Xi}
       {
             0 references
             static void Main(string[] args)
             {
                   Yamuk yamuk = new Yamuk();
                   yamuk.
                             bool object.Equals(object obj)
                                           Determines whether the specified object is equal to the current object.
                             }
                                           Note: Tab twice to insert the 'Equals' snippet.
                             }
```

Resimden de görüleceği üzere Yamuk sınıfı içerisinde oluşturduğumuz alanları (taban, tavan, yükseklik) kullanmıyoruz. Halbuki şablonumuzda oluşturabildiğimiz double türünden taban, tavan ve yükseklik değerlerine ulaşabilmeliydik.

```
∍namespace AlanHesapla
{
      0 references
      class Program
      {
            0 references
            static void Main(string[] args)
            {
                 Yamuk yamuk = new Yamuk();
                 yamuk.
                          GetHashCode
      }
                            GetType
                             taban
                                        (field) double Yamuk.taban
                            tavan
                            ToString
                            yukseklik
```

Bunun nedeni NDP özellikleri olan soyutlama (abstracttion) ve sarmalamadır(encapsulation, bilgi saklama).

3.3. Soyutlama

Nesne tanımlanırken verinin kullanılması veya veriye erişilmesi için gerekli detayların azaltılması işlemidir. Soyutlama kabaca, iki şekilde yapılır. Bunlar veri (data) ve kontrol (control) soyutlamasıdır. Veri Soyutlaması, veri yapıları üzerinde yapılan soyutlamadır. Kontrol Soyutlaması ise yapısal programlama ile gelen altprogram (subprogram), işlev (function) gibi kavramlar üzerinde yapılan soyutlamadır.

Örnek olarak bir "kişi" nesnesinde, kişinin yaşını tutan bir tamsayı değişkeni olan "yas" değişkenini ele alalım. Bu "yas" değişkenine, programın çalıştırma anında, "-10" gibi bir değer atanmasını kimse engelleyemez. İşte burada Nesneye Dayalı Programlamanın getirdiği görünürlük (visibility) ve özellik (property) tanımlama gibi yetenekler kullanarak "yas" değerine gerçek bir değerin girilmesi garanti edilir. Bu işleme Veri Soyutlaması adı verilir.

Benzer şekilde soyutlama işleminin verileri taşıyan değişkenlerin değil de yöntem (method) veya işlevlerin (function) üzerinde yapılması işlemine Kontrol Soyutlaması adı verilir. Yani yöntem ile yapılan işlemlerin bir başka nesne tarafından müdahale edilemeyecek hale sokulması işlemidir¹.

3.4. NDP Temel Kavram I: Sarmalama (Encapsulation)

Bir nesne üzerinde hem veri soyutlama, hem de kontrol soyutlaması yapılıyor ise buna sarmalama (encapsulation) adı verilir².

Kodu, veriyi veya nesneyi dış müdahalelerden koruyabilmek, oluşturulma amacı dâhilinde kullanabilmek ve kullanılmayacağı yerlerde gösterimini engellemek için sarmalamaya ihtiyaç duyulmustur.

Bir sınıf içinde bulunan üyelerin, o sınıfı kullananlar tarafından erişilip, erişilemeyeceğini belirlemeye yarar. Örnek vermek gerekirse arabamızı çalıştırdığımızı düşünelim. Biz sadece anahtarı yerine sokup çeviriyoruz değil mi? O anda arka planda olan hiç bir işleme karışmıyor ve müdahale edemiyoruz. Yani anahtar çevrilince o motora giden enerjiyi açıyor, yakıtı pompalıyor ve

http://tr.wikipedia.org/wiki/Sarma (Bilgisayar Bilimleri)

8

http://tr.wikipedia.org/wiki/Soyutlama_(bilgisayar_bilimi)

buna benzer bir dizi işlemi sırayla yapıyor ama biz bununla ilgilenmiyoruz ve de erişemiyoruz. İşte bu mekanizma bizim erişemememiz için kapsüllenmiştir. Aksi taktirde kaputu açıp enerjiyi biz vermeye kalksaydık istenmeyen durumlarla karşılaşabilirdik. Bu çok uç bir örnek oldu farkındayım o yüzden daha basit bir örnek vermek gerekirse hepimiz cep telefonu kullanıyoruz, mesaj yazarken birini ararken dokunmatik ekrandaki klavyeye basıyoruz ama telefonun içindeki devrelere erişmemiz engellenmiştir. Bu işlemi yapabilmemiz için yazılım ile klavye takımı geliştirilmiştir. Yani devreler bir nevi kapsüllenmiştir.

Sarmalama erişim denetleyicileri ile sağlanmaktadır.

3.5. Erişim Denetleyicileri (Access Modifiers)

Diğer sınıfların veya sınıf gruplarının, sınıf ya da sınıf üyelerine erişimi düzenleyen/kısıtlayan anahtar kelimelerdir.

Pratikte yaygın olarak kullanılan anlayış, bir programcı bir sınıfı (class) oluşturur ve daha sonra diğer programcılar bu sınıfıı kendi kodlarında kullanırlar. Nesneye dayalı programlamanın önemli özelliklerinden bir tanesi olan **encapsulation**, sınıf değişkenlerine erişimi kısıtlayarak sınıfı oluşturan kişinin sınıfını korumasını sağlamaktadır. Aşağıdaki anahtar sözcükler, metot veya değişkenlere erişimi kısıtlamak veya izin vermek için kullanılırlar.

public	Bu şekilde tanımlanmış bir metot veya değişkene herhangi bir yerden
	ulaşmak mümkündür.
private	Bu şekilde tanımlanmış bir metot veya değişkene sadece sınıf içinden
	ulaşmak mümkündür.
protected	Bu şekilde tanımlanmış bir metot veya değişkene tanımlandıkları
	sınıftan veya bu sınıftan türetilmiş sınıflardan ulaşılabilir.
internal	Bu şekilde tanımlanmış bir metot veya değişkene tanımlandıkları
	sınıftan ve tanımlandıkları sınıfla aynı assembly'de olan sınıflardan
	ulaşmak mümkündür. (C#'a ait anahtar kelimedir.)
protected internal	Bu şekilde tanımlanmış bir metot veya değişken hem protected hem
	de Internal özelliğindedir. (C#'a ait anahtar kelimedir.)

Bu noktada unutulmaması gereken 5 husus vardır:

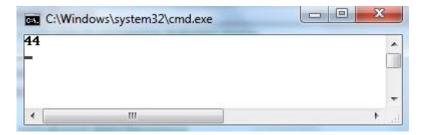
- 1. İşletim sistemleri bir tipin public, protected ya da private olmasıyla ilgilenmez. Dolayısıyla hafıza takibi ile üyelerin değerlerine ulaşılabilmektedir.
- 2. Her programcı kendi yazdığı sınıfın güvenliğinden ve güvenirliğinden sorumludur. Eğer herhangi bir sınıf üyesinin private ile tanımlanması yeterli olduğu halde public ile dış dünyaya açılırsa programcılar bu üyeyi istedikleri gibi kullanılabilirler. Bu durum NDP'nin soyutlama prensibine aykırıdır.
- 3. Her dilin kabul ettiği default değerleri farklıdır. C# private, Java public olarak kabul etmektedir. Ancak programın okunabilirliği açısından erişim denetleyicilerin default değeri her ne olursa olsun belirtilmesi tavsiye edilmektedir.
- 4. Sınıf üyelerinden alanların(field) public ile sınıf dışına açılması önerilmemektedir. (Sınıf üyelerinden özellikler konusunda açıklanacaktır.)
- 5. Bir sınıfın kendisinin private olarak tanımlanmasının hiç bir anlamı yoktur. Dolayısıyla derleyiciler hata vermektedir.

Erişim denetleyicileri ile Yamuk sınıfını tekrar düzenlersek;

haline gelecektir.

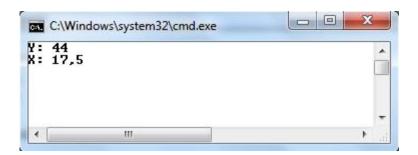
```
class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            // yamuk isimli yamuk nesnesini oluşturma
            Yamuk yamuk = new Yamuk();
            // y isimli yamuk nesnesine değerler atama
            yamuk.taban = 5;
            yamuk.tavan = 6;
            yamuk.yukseklik = 8;
            // y yamuğunun alanı hesaplanır
            double alan = (yamuk.taban + yamuk.tavan) / 2 *
yamuk.yukseklik;
            // y yamuğunu ekrana yazdırır
            Console.WriteLine("Y: " + alan);
        }
```

F5 ile programı çalıştırdığımızda ekrana 44 sonucunu verecektir.

İkinci bir yamuk nesnemizi oluşturarak sonuçları ekrana yazdıralım.

```
class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            // yamuk isimli yamuk nesnesini oluşturma
            Yamuk yamuk = new Yamuk();
            // yamuk isimli yamuk nesnesine değerler atama
            yamuk.taban = 5;
            yamuk.tavan = 6;
            yamuk.yukseklik = 8;
            // yamuk yamuğunun alanı hesaplanır
            double alan = (yamuk.taban + yamuk.tavan) / 2 *
yamuk.yukseklik;
            // yamuk yamuğunu ekrana yazdırır
            Console.WriteLine("Y: " + alan);
            // x isimli yamuk nesnesini oluşturma
            Yamuk x = new Yamuk();
            // x isimli yamuk nesnesine değerler atama
            x.taban = 3;
            x.tavan = 4;
            x.yukseklik = 5;
            // x yamuğunun alanı hesaplanır
            double alan2 = (x.taban + x.tavan) / 2 * x.yukseklik;
            // x yamuğunu ekrana yazdırır
            Console.WriteLine("X: " + alan2);
        }
    }
```


3.6. partial Anahtar kelimesi

Bir tipe ait kodun birden fazla dosyaya yazılabilmesi özelliğidir. Sadece C# ait bir anahtar kelimedir.

Örnek 2: Öğrencilerin ad, soyad, doğum tarihi, memleketi, öğrenci numarası, bölümü, fakültesi bilgilerini tutan sınıfı oluşturalım.

VS 2010' da yeni bir proje açıp adını **PartialClassOrnegi** olarak değiştirelim. Ogrenci isimli sınıfımızı ekleyelim.

Ogrenci.cs kodları;

```
partial class Ogrenci
{
    public string adi;
    public string soyadi;
    public DateTime dogumTarihi;
    public string memleket;
}
```

Program.cs sınıfında partial class ile Ogrenci sınıfının devamını yazabiliriz.

```
partial class Ogrenci
    public string numara;
    public string bolum;
    public string fakulte;
0 references
class Program
    0 references
    static void Main(string[] args)
         Ogrenci ogrenci = new Ogrenci();
         ogrenci.
                   adi
                                   (field) string Ogrenci.adi
                     dogumTarihi
     }
                     Equals
                     fakulte
                     GetHashCode
                     GetType
                     memleket
                    numara
```

Program.cs kodları;

```
class Program
   {
       static void Main(string[] args)
            // ogrenci1 isimli ilk öğrenci nesnesi oluşturuluyor
            Ogrenci ogrenci1 = new Ogrenci();
            //ogrenci1 nesnesine değerleri atanıyor
            ogrenci1.adi = "Barış";
            ogrenci1.soyadi = "Calışkan";
            ogrenci1.dogumTarihi = new DateTime(1981, 3, 1, 7, 0, 0);
            ogrenci1.memleket = "Sakarya";
            ogrenci1.numara = "0001.10001";
            ogrenci1.bolum = "Bilgisayar Mühendisliği";
            ogrenci1.fakulte = "Mühendislik";
            //ogrencil nesnesi ekrana yazdırılıyor
            Console.WriteLine("Adı
                                            : " + ogrenci1.adi);
```

```
Console.WriteLine("Soyadı
                                           : " + ogrenci1.soyadi);
           Console.WriteLine("Doğum Tarihi : " +
ogrenci1.dogumTarihi.ToShortDateString());
           Console.WriteLine("Memleket
                                           : " + ogrenci1.memleket);
           Console.WriteLine("Numarası
                                           : " + ogrenci1.numara);
           Console.WriteLine("Fakültesi
                                          : " + ogrenci1.fakulte);
           Console.WriteLine("Bölümü
                                           : " + ogrenci1.bolum);
           Console.WriteLine();
Console.WriteLine("**********************************
****");
           Console.WriteLine();
           // o2 isimli ikinci öğrenci nesnesi oluşturuluyor
           Ogrenci o2 = new Ogrenci();
           //o2 nesnesine değerleri atanıyor
           o2.adi = "Ahmet";
           o2.soyadi = "$ansli";
           o2.dogumTarihi = new DateTime(1983, 7, 19, 7, 0, 0);
           o2.memleket = "Sakarya";
           o2.numara = "0101.10001";
           o2.bolum = "Bilgisayar Mühendisliği";
           o2.fakulte = "Mühendislik";
           //o2 nesnesi ekrana yazdırılıyor
           Console.WriteLine("Ad1
                                           : " + o2.adi);
                                          : " + o2.soyadi);
           Console.WriteLine("Soyadı
           Console.WriteLine("Doğum Tarihi : " +
o2.dogumTarihi.ToShortDateString());
           Console.WriteLine("Memleket
                                           : " + o2.memleket);
           Console.WriteLine("Numarası
                                           : " + o2.numara);
           Console.WriteLine("Fakültesi
                                         : " + o2.fakulte);
           Console.WriteLine("Bölümü
                                           : " + o2.bolum);
       }
   }
```

Ekran çıktımız ise;

